

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317220485
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2317220485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v spore žalobkyne: U. Q., nar. X. T. XXXX, bytom M. XXX, proti žalovaným: 1/ U. W., nar. XX. P. XXXX, bytom Q. - Q., L.. L. X. XXXX/XX, 2/ U. Q., nar. XX. P. XXXX, bytom M. XXX a 3/ P. C., nar. XX. Y. XXXX, bytom M. XXX, zast. advokátkou JUDr. Luciou Gašpírikovou, Šaľa, Jarmočná 2264/3, o 915,36 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15C/48/2017-226 zo dňa 24. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania **v plnom rozsahu**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť jej náhradu nákladov, ktoré žalobkyňa v roku 2008 až 2014 vynaložila v záujme právnych predchodcov žalovaných v súvislosti so súdnymi konaniami, ktoré v daných rokoch prebehli, v ktorých na základe splnomocnení zastupovala právnych predchodcov žalovaných a predmetom ktorých bolo usporiadanie vlastníckych práv k pozemkom. Žalobný nárok žalobkyne, ktorý uplatňovala voči žalovaným znel: I. žalovaná 1/ je povinná zaplatiť žalobkyni 118,80 eur (polovica zo sumy 237,60 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 118,80 eur od 14.9.2013 do zaplataenia s tým, že úrok z omeškania bol podaním doručeným súdu prvej inštancie 4.7.2018 upravený na výšku 0,50 % ročne zo sumy 118,80 eur od 1.10.2013 do zaplataenia; II. žalovaná 2/ je povinná zaplatiť žalobkyni 118,80 eur (polovica zo sumy 237,60 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 118,80 eur od 14.9.2013 do zaplataenia s tým, že úrok z omeškania bol podaním doručeným súdu prvej inštancie 4.7.2018 upravený na výšku 0,50 % ročne zo sumy 118,80 eur od 1.10.2013 do zaplataenia a III. žalovaná 3/ je povinná zaplatiť žalobkyni 677,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 677,76 eur od 30.10.2014 do zaplataenia.

2. Právne súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovení § 100 ods.1, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a § 454 O. z. (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník).

3. Vecne dôvodil tým, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi a to: potvrdenky o uskutočnených platbách za „vyhlásenia“ (vyhlasovania obecným úradom) pre potreby konania sp. zn. 5C/117/2008, platby za kolky na Okresnom úrade - katastrálny odbor pre potreby konania sp. zn. 5C/117/2008, pokladničné bloky z kúpy kancelárskych potrieb využitých pre potreby konania sp. zn. 5C/117/2008, doklady o vynaloženom poštovnom pre potreby konania sp. zn. 5C/117/2008, doklady o platbách za správne poplatky a vyhotovovanie fotokópii listín pre potreby konania sp. zn. 5C/117/2008, potvrdenia o platbách za právne rady - konzultácie žalobkyne s inými advokátmi pre potreby konania

sp. zn. 5C/117/2008, doklady preukazujúce poštovné za zasielanie výziev a urgencií na úhradu dlžných čiastok od právnych predchodcov žalovaných, ako aj samotných žalovaných - zasielané páňovi S. J., P. J., pani P. C., U. W., U. Q., doklady o vynaloženom poštovnom za zaslanie podaní na tunajší súd v predmetnom konaní, ako aj v konaní sp. zn. 23C/217/2014, sp. zn. 26C/15/2013, sp. zn. 30C/107/2016 (konanie o návrhu na vydanie platobného rozkazu), doklady o cestovných výdavkoch - pokladničné bloky o kúpe benzínu, predložené plnomocenstvám, na základe ktorých žalobkyňa zastupovala právnych predchodcov žalovaných, a to splnomocnenie P. Q. úradne overené dňa 1.4.2010, Q. Q. úradne overené dňa 1.4.2010, P. J. zo dňa 6.6.2013, S. J. zo dňa 6.6.2013, Čestné prehlásenie - Svedectvo zo dňa 25.6.2019, Potvrdenie ústnej dohody z roku 2007-2008 zo dňa 23.6.2019 uzatvorená medzi žalobkyňou a občanmi Obce M., ktorým mala poskytovať právnu pomoc (O. W., U. M., P. I., E. W., P. F., W. X., Q. P., Y. X., Y. M., U. O.), rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Nové Zámky, podania na tunajší súd v konaní sp. zn. 5C/117/2008, sp. zn. 8C/202/2016 preukazujúce činnosť žalobkyne pre právnych predchodcov žalovaných, rozhodnutia tunajšieho súdu v konaniach, kde žalobkyňa vystupovala ako splnomocnená zástupkyňa právnych predchodcov žalovaných, vysokoškolský diplom žalobkyne, listina označená ako - Zaslanie dokladov ku konaniu č. 15C/293/2014 adresované pani O., Potvrdenie zo dňa 16.3.2016, Urgencia nezaplátenej pohľadávky zo dňa 18.2.2016 zasielaná páňovi P. J. s prílohou, kde boli rozpísané náklady žalobkyne vynaložené v konaní sp. zn. 23C/217/2014 pre P. a S. J., uznesenie KS v Trnave č.k. 11Co/677/2014-43 zo dňa 13.7.2015, ktorým bolo potvrdené uznesenie tunajšieho súdu č.k. 23C/217/2014-8 zo dňa 29.7.2014, ktorým bolo nepripustené zastupovanie S. a P. J. žalobkyňou, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil, že žalobkyňa si svoj nárok voči žalovaným uplatnila titulom bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť tak, že nechala za právnych predchodcov žalovaných vypracovať Geometrický plán č. 28/2013, za vypracovanie ktorého uhradila jeho cenu, zvyšok uplatneného nároku, tak ako je uvedené v tomto odôvodnení vyššie predstavujú vyčíslené náklady vynaložené žalobkyňou v súvislosti s uplatňovaním majetkových práv právnych predchodcov žalovaných. Žalobkyňa v priebehu celého konania a to aj napriek tomu, že to zo strany žalovaných bolo žiadané nepreukázala, že skutočne geometrický plán dala vyhotoviť v súvislosti s uplatňovaním majetkových práv právnych predchodcov žalovaných, žalobkyňa predmetný geometrický plán k spisovému materiálu nezaložila a nepreukázala, že realizovala úhradu za jeho vypracovanie z vlastných finančných prostriedkov. V zmysle konštantnej judikatúry preto odkaz na obsah iných súdnych spisov tunajšieho súdu na posúdenie oprávnenosti nároku nepostačuje, pretože dôkaznú povinnosť strany sporu nie je možné nahradiť odkazom na obsah iného súdneho spisu. Takýto odkaz je možné realizovať iba presnou identifikáciou toho ktorého dôkazu, ktorý je v uvedenom spise obsiahnutý. Bez predloženia geometrického plánu nebolo možné taktiež posúdiť, či jeho vyhotovenie bolo na prospech právnym predchodcom žalovaných, či sa tento geometrický plán týkal aj uplatňovania ich majetkových práv. Žalobkyňa nepreukázala, že odplatu za vyhotovenie geometrického plánu realizovala z vlastných finančných prostriedkov a to aj s prihliadnutím na to, že v spore bolo preukázané, že žalobkyňa prostredníctvom obecného rozhlasu požadovala úhradu záloh za vypracovanie geometrického plánu, pričom v konaní bolo taktiež preukázané, že za vypracovanie Geometrického plánu č. 28/2013 malo byť vyplatených jeho zhotoviteľovi 1.220 eur, pričom pani O. malo byť z toho uhradených 300 eur a následne 934,50 eur. Žalobkyňa pritom v priebehu konania sama uvádzala, že geometrický plán stál okolo 4.000 eur. Z uvedeného je teda zrejmé, že argumentácia žalobkyne je nekonzistentná a zmätočná a z vykonaného dokazovania nevyplývalo v prospech koho, na základe akého pokynu alebo poverenia nechala žalobkyňa geometrický plán vypracovať a z akých finančných prostriedkov a v akej skutočnej výške tento geometrický plán uhradila. Na základe uvedeného musel teda súd konštatovať, že žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že by sa právní predchodcovia žalovaných na jej úkor bezdôvodne obohatili a v akej výške malo k tomuto bezdôvodnému obohateniu dôjsť. Čo sa týka ostatných nákladov, ktoré mala žalobkyňa vynaložiť v súvislosti s uplatňovaním majetkových práv právnych predchodcov žalovaných poukazuje súd na to, že zo žiadnych listinných dôkazov, ktoré sú uvedené v bode 14. tohto odôvodnenia nevyplýva, že by tieto náklady mali byť žalobkyňou vynaložené za právnych predchodcov žalovaných. Bezdôvodné obohatenie právnych predchodcov žalovaných nie je možné preukazovať pokladničnými blokmi a príjmovými dokladmi bez presnej identifikácie toho, za koho žalobkyňa tieto náklady vynaložila. Na základe uvedeného teda súd žalobu žalobkyne musel zamietnuť a to z dôvodu, že žalobkyňa v spore nepreukázala samotnú existenciu ňou tvrdeného nároku. Prvoinštančný súd sa taktiež vyjadril k vznesenej námietke premlčania a to z dôvodu, že ak by aj nárok žalobkyne tak ako si ho uplatnila bol v konaní preukázaný, nebolo by jej ho možné takmer s istotou priznať, pretože vo veci bola žalovanou stranou vznesená hmotnoprávna námietka premlčania. K tomuto konštatovaniu dospel na základe toho, že sama žalobkyňa udávala, že za vyhotovenie geometrického plánu geodetke uhradila celú sumu dňa 13. septembra 2013 od ktorého dňa začala

plynúť 2 ročná subjektívne premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 1 O.z., pretože žalobkyňa vedela za koho dáva geometrický plán vyhotoviť, komu jeho vyhotovenie má byť na prospech, teda vedela a bol jej jednoznačne známy okruh subjektov, za ktoré mala podľa jej tvrdenia plniť. K uplynutiu 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty teda došlo ešte pred podaním žaloby dňa 14. septembra 2015, pričom žaloba bola žalobkyňou podaná až dňa 27. decembra 2017. Pred uvedeným dátumom taktiež došlo aj k uplynutiu 3 ročnej objektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 O.z. a to dňa 14. septembra 2016.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie v celom rozsahu žalobkyňa, ktoré odôvodnila aplikáciou ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Uviedla, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, avšak opomenul pri dôkaze „predložené plnomocenstvá na základe, ktorých žalobkyňa zastupovala právnych predchodcov, a to splnomocnenie P. Q., úradne overené dňa 1. apríla 2010, Q. Q., úradne overené dňa 1. apríla 2010“, P. J. zo dňa 6. júna 2013, opomenul uviesť dátum overenia úradom, taktiež S. J. zo dňa 6. júna 2013, opomenul uviesť dátum úradného overenia. Súd prvej inštancie taktiež opomenul uviesť pri čestnom vyhlásení - svedectvo zo dňa 25. júna 2019, že ide o svedectvo S. J., úradne overené 26. júna 2019. Taktiež opomenul, že „potvrdenie ústnej dohody z roku 2007-2008 zo dňa 23. júna 2019, uzatvorenou medzi žalobkyňou a občanmi obce M., ktorým mala poskytnúť právnu pomoc“ opomenul, že je podpísané občanmi O. W., úradne overený podpis 26. júna 2019, U. M., úradne overený podpis 26. júna 2019, P. I., úradne overený podpis dňa 26. júna 2019, E. W., úradne overený podpis 26. júna 2019, P. F., úradne overený podpis 26. júna 2019, W. X., úradne overený podpis 26.6.2019, Q. P., úradne overený podpis 26. júna 2019, Y. X., úradne overený podpis 1. júla 2019, Y. Y., úradne overený podpis 3. júla 2019 a U. O., overený podpis 3. júla 2019. Taktiež sa neuvádza, že by sa vo veci vykonaného dokazovania oboznámil s ďalšími predloženými dôkazmi zo strany žalobkyne. Konštatoval, že v zmysle citovaných zákonných ustanovení základným predpokladom priznania nároku z titulu bezdôvodného obohatenia, preukázanie existencie bezdôvodného obohatenia a rovnako preukázanie jeho výšky. V návrhu zo dňa 6. decembra 2017 ako dôkaz požadovala aj pripojenie spisu 5C/117/2008. V uvedenom konaní bol uplatnený nárok Q. Q. a jeho manželky P. k potvrdeniu vlastníctva k parcele vyhotovenej v geometrickom pláne, ktorý geometrický plán bol spoločný pre všetkých kupcov k spoločnej kúpnej zmluve, ktorú kúpnu zmluvu uzatvorili vlastníci, štát - v zastúpení Slovenským pozemkovým úradom Bratislava pod názvom „Končený zoznam kupcov - nadobúdateľov“ so 112 kupcami, občanmi obce M. v roku 1944.

5. K odvolaniu žalobkyne sa prostredníctvom svojej zástupkyne vyjadrili žalovaní, ktoré navrhli rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v celom rozsahu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „C.s.p.“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 C.s.p.).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalobkyňou, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobkyne voči žalovaným nie je dôvodný, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu.

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu

vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

9. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu, alebo na základe určitej právnej skutočnosti, podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia. Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Napokon, že nejde o prípad, kedy O.z. napriek majetkovému prospachu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Pre záver o (ne)dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovaným titulom bezdôvodného obohatenia bolo treba, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ňou a žalovanými (resp. ich právnymi predchodcami) právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j., aby preukázala, že žalovaní (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získali, že jej (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma, ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Žalobkyňa nepreukázala, že sa žalované bezdôvodne obohatili o ňou požadované sumy, preto medzi ňou a žalovanými vzťah z bezdôvodného obohatenia nevznikol. Posúdenie, či medzi stranami sporu išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty, hmotnoprávnej normy (§ 451 ods. 1, 2 O.z.). Bezdôvodné obohatenie je v O.z. konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 124/2002). Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 882/2006). Žalobkyňa však nepreukázala, že na strane žalovaných vznikol stav obohatenia na jej úkor.

10. V zmysle stabilnej rozhodovacej činnosti ÚS SR, nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strany sporu. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Žalobkyňa v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné právne závery týkajúce sa jej. Preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom žalobkyne. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou nie sú naplnené.

11. S poukazom na vyššie uvádzané odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (vrátane rovnako správneho rozhodnutia o náhrade trov konania, ktoré inak odvolaním ani spochybnené nebolo a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

12. V zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. V tomto odvolacom konaní boli plne úspešné žalované, preto podľa citovaného ustanovenia im vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnej žalobkyni. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 C.s.p. odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.